

ההיעלמות הפתאומית, המקיפה של הפֶּשֶׁר

שלושה שירים

מגרמנית: אמיר אשל (ערך: גדעון טיקוצקי)

יליד 1969, לייפציג, מזרח גרמניה (ז.ר). סרב לשרת בצבא מזרח גרמניה ונידון לעבודות שירות במפעלי תעשייה. למד מדעי הדתות, תאולוגיה פרוטסטנטית ולימודי המזרח הקרוב עם דגש על לימודי נצרות, יהדות ואסלאם. לאחר לימודים באוניברסיטה העברית בירושלים ושהות בירדן כיהן ככומר ליד דרזדן ולאחר מכן הצטרף לתוכנית הלימודים לליטורגיה באוניברסיטת לייפציג. חבר האקדמיה לאמנויות של מדינת סקסוניה והאקדמיה למדעים ולספרות במיינץ.

שירתו מתאפיינת בתשומת לב ניכרת להיבטים צורניים, בניסיונות, ובמוזיקליות העשירה שלה הכוללת חריזה ומשחק עם מקצב ומשקל. ללנארט עניין רב בנגיעתה של השירה ברוחניות האנושית, ובייחוד בעולם הדת. שירתו נעה בין שאיפה לוודאות ומשמעות לבין הכרה במוגבלות הקיום האנושי.

דִּיה אדומה, מילבוס מילבוס

לְדָאוֹת כְּנֶגֶד כַּח הַכְּבִידָה, וְכִמוֹ שֶׁהִדִּיהַ
מְתִיצֶבֶת בְּרוּחַ, לְהִתְעַקֵּשׁ, וְלֶאֱסֹף אֶת כָּל הַכְּחוֹת
רַק בְּנֶקְדָה בַּה תִּמְצָא, וְאֵין עוֹד דְּבַר מֵעֵבֶר לְהַמְשֶׁכֶת
כָּל הַדְּבָרִים שֶׁמִּשֶׁם, בְּתַחוּשָׁה שֶׁהִיא רַק שְׁלָה, לְכָרוֹת אֵין:
”עֵנְנֵי נוֹצָה. אֲוִיר נוֹהֵר.” לֹא תִרְאֶה דְּבַר, תִּרְקִיעַ
וְתַדַּע, שְׂאֵין כּוּוֹן נֶחֱרָץ, רַק נְשִׁימָה
וְשִׁתִּיקָה

סְלָה.

[Nativitas 1]

Nativitas, המלה הזאת כמו צלילים שאחדו במשב
של צלילי פעמונים גבוהים העוברים בדיוק מעל העץ החרור
טבועה בשעוה באה רוח עדינה
מן הגבעות, מקיפה את הגהר, בו אשה
מתשת ישנה מתחת
לעזים דהיות, בצד עריסת אבן מתקלפת
עם תינוק וגמחת התפלה
השיכת לזמנים אחרים, כל זאת בגוני אדמה
על איקונין קמור
מכחכחות, מתונות, גליות, לחות
מצביעות האצבעות, על דבר שנותר מעבר למעטה
מעבר לפנים השרוטות,
אל אי אלו רגלים חשופות, מעבר לטורסו
בדרךן אל הריק, כה זרות
הן הדמיות הללו
כמו שאנו לעצמנו, דבר לא מעבר לכה,
מלאות בנסתר, כתמים
המגיעים עד לרשתית
עוקבים אחרינו בעיניהם, סודקים
את התבואה, רודפים בזיגוג אחר הקוים
הלטוש

הסמבוק

בְּרוּחַ, הַהֶעֱלָמוֹת הַפְּתָאוּמִית, הַמְקִיפָה
שֶׁל הַפֶּשֶׁר, שֶׁל הַבְּאוּר, כְּאֵלוֹ
נִסְחָף שִׁיחַ בֵּימָם, וְשִׁאֲרִית תּוֹתִיו,
אִישׁוּנִים מִיִּבְשִׁים, נִשְׂרוּ
מְעִידִים עַל זְרוֹת רֵאשִׁיתָם.
הַגִּזְע הִיָּה סְדוּק וְהֶעֱלֹה לַחַה
מִטַּל כְּבֹד, כִּף זֶלֶף לֹ הַגָּזִם.
צְמִיג? פּוֹנָה פְּנִימָה? מַעֲבֵר לְעֶצְמוֹ

שִׁיחַ, עֶשֶׂב מְקֻשֵׁחַ, נִשָּׂא בְּמִקּוֹר צְפָרִים,
מְלֻנָּה אוֹתִי, עוֹקֵב אַחֲרַי, חוֹסֵם אֶת הַדֶּרֶךְ וְשׁוֹמֵר לִי
טִינָה, לְאֵן שְׂאֵפָנָה,
פּוֹרֵת, מְסַתְחָרֵר וְקִמְלֵ וְהוֹלֵךְ עִמָּךְ מִכָּאן וְהִלְאָה.